

Kniha Daniel – sto šesťdesiatdeväť

Rozpletanie prorockých nití: Pochopenie symboliky „pevnosti“ v Danielovi

Jeff Pippenger

2024-03-31

Desiaty verš jedenástej kapitoly Daniela spája vnútorné i vonkajšie poslanstvo slovom „pevnosť“. Súvislosť, ktorú vytvára so šesťdesiatpäťročným prorockým Izaiáša, stotožňuje „pevnosť“ vonkajšieho prorockta s Ruskom a vnútornú „pevnosť“ chrámu, ktorý Kristus počas tej istej dejinnej línie vzbudzuje. Vonkajšia pevnosť, ktorá sa nachádza v tridsiatom prvom verši a je označená ako „svätyňa sily“, predstavuje pozemského kráľa alebo kráľovstvo. Vnútorná pevnosť, alebo vnútorná svätyňa sily, je chrám, ktorý Posol zmluvy vzbudzuje za štyridsaťšesť rokov.

V Najsvätejšom mieste toho chrámu (citadely) sedí Boh v nebeských oblastiach.

V knihe Daniel sú dve hebrejské slová preložené ako „svätyňa“. Jedno je „miqdash“ a druhé „qodesh“. „Miqdash“ môže označovať pohanskú svätyňu, alebo Božiu svätyňu, ba dokonca aj pevnosť. „Qodesh“ sa v Biblii používa iba na označenie Božej svätyne. „Svätyňa“ (miqdash) sily (pevnosti) vo verši tridsaťjeden jedenástej kapitoly Daniela je preložená ako „svätyňa sily“ a hebrejské slovo tam preložené ako svätyňa je „miqdash“, ktoré predstavuje mesto Rím, symbol rímskej sily v dejinách pohanského i pápežského Ríma. Daniel použil tieto dve hebrejské slová veľmi starostlivo. Vo veršoch, ktoré sú ústredným pilierom adventizmu, nachádzame slovo „svätyňa“.

Potom som počul hovoriť jedného svätého; a iný svätý povedal tomu svätému, ktorý hovoril: Dokedy potrvá videnie o každodennej obeti a o pustošiacom prestúpení, aby i svätyňa, i zástup boli vydané na pošliapanie? A povedal mi: Až do dvetisíc tristo dní; potom bude svätyňa očistená. Daniel 8:13, 14.

Hebrejské slovo preložené v oboch veršoch ako „svätyňa“ je „qodesh“ a používa sa výlučne na označenie Božej svätyne. V jedenástom verši, ktorý označuje pohanský Rím, a konkrétne chrám Pantheon v meste Rím, nachádzame slovo „svätyňa“, avšak v tomto verši ide o hebrejské slovo „miqdash“.

Áno, povýšil sa až po Knieža vojska; a ním bola odňatá ustavičná obeť a miesto jeho svätyne bolo zvrhnuté. Daniel 8:11.

„svätyňa pevnosti“ v tridsiatom prvom verši jedenástej kapitoly Daniela je hebrejské slovo „miqdash“ a vyskytuje sa v súvislosti s hebrejským slovom, ktoré je v siedmom a desiatom verši jedenástej kapitoly preložené ako „pevnosť“. V siedmom verši vošiel kráľ juhu priamo do mesta Rím a zajaľ kráľa severu, lebo vošiel do jeho pevnosti; ale v desiatom verši kráľ severu postupuje len „k“ „pevnosti“, lebo sa zastavil na hranici svojho kráľovstva a Egypta. Práve hranicou pri Rafii sa mal zaoberať nasledujúci verš. „svätyňa pevnosti“ v tridsiatom prvom verši je „miqdash“ tej „pevnosti“.

Bitka na hranici pri Ráfii predobrazuje bitku na hranici na Ukrajine. Tieto prorocké dejiny sa rozpoznávajú porozumením, že „hlava“ je kráľovstvo alebo kráľ; je pevnosťou jeho sily, no proroctvo sa zaoberá vnútornou i vonkajšou pravdou. „Svätýňa sily“ pre vonkajšiu líniu je predstavená svätýňou „miqdash“ a svätýňa sily pre vnútornú líniu je predstavená svätýňou „qodesh“.

Roky 1844 až 1863 predstavujú líniu prorockých dejín, ktorá znázorňuje zapečatovanie sto štyridsiatich štyroch tisíc. Dvetisícpäťstodvadsať rokov rozptýlenia proti severnému kráľovstvu sa skončilo v roku 1798 a tá istá línia dvetisícpäťstodvadsiatich rokov proti južnému kráľovstvu sa skončila v roku 1844. Tieto dve línie predstavujú nižšiu prirodzenosť ľudstva a vyššiu prirodzenosť ľudstva. Nižšia prirodzenosť, ktorú predstavuje severné kráľovstvo, je telo, a vyššia prirodzenosť je hlava. Hlava je hlavným mestom kráľovstva a je kráľom. Pre toto znázornenie si Kristus vyvolil Júdu, južné kráľovstvo, aby tam položil svoje meno, a hlavným mestom je Jeruzalem. Jeruzalem je miestom, kde sa nachádza pravá svätýňa sily, a v tej svätyni je trónna sieň pre kráľa, ktorý je hlavou.

„Sedem časov“ z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika bolo v roku 1856 záverečnou pečatujúcou pravdou, ktorá mala zmocniť zástavu, aby dokončila dielo. Od roku 1844 do roku 1863 Kristus zamýšľal navždy spojiť svoje božstvo s ľudstvom, ale ľudstvo sa vzbúrilo.

V tom čase nebol schopný premeniť nižšiu prirodzenosť človeka, lebo to sa uskutoční pri Jeho druhom príchode. Vtedy premení vyššiu prirodzenosť človeka na svoj obraz tým, že spojí hlavu ľudstva s hlavou Božstva. Hlava bola hlavným mestom kráľovstva. Hlava bola kráľom, a keď Kristus vykoná premenu spočívajúcu v zjednotení Božstva s ľudstvom, spojí hlavu ľudstva i Božstva vo svätyni v Jeruzaleme, na Najsvätejšom mieste, kde Kristus sedí so svojím Otcom.

Tomu, kto zvíťazí, dám sadnúť si so mnou na mojom tróne, ako som aj ja zvíťazil a posadil sa so svojím Otcom na jeho tróne. Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám. Zjavenie 3:21, 22.

Kristus sľubuje, že tí (Laodicejčania), ktorí zvíťazia tak, ako zvíťazil On (a stanú sa Filadelfskými), budú sedieť s Ním na nebeských miestach.

Ktorú uskutočnil v Kristovi, keď ho vzkriesil z mŕtvych a posadil po svojej pravici v nebesiach, ... A spolu nás vzkriesil a spolu posadil v nebeských oblastiach v Kristovi Ježišovi. Efezanom 1:20; 2:6.

Spojenie dvoch Ezechielových palíc (ľudskosti s Božstvom) sa uskutočňuje v Božej svätyni sily (qodesh) práve v tom čase, keď je pevnosť sily (miqdash) označená ako prorocký kľúč, ktorý spája vnútorné i vonkajšie línie proroctva, ktoré prišiel Gabriel Danielovi objasniť ohľadom toho, čo malo postihnúť Boží ľud počas času pečatenia sto štyridsiatich štyroch tisíc. Kristus túžil vykonať toto dielo v dejinách milleritov, avšak toto dielo bolo zmarené vzburou roku 1863; no obdobie rokov 1844 až 1863 napriek tomu zostáva líniou, ktorá znázorňuje toto zamýšľané dielo.

Desiaty verš jedenástej kapitoly Daniela obsahuje kľúč k pochopeniu vnútorného i vonkajšieho posolstva veršov jedenásť až pätnásť, ktoré vstúpili do našich prorockých dejín v roku 2014.

Desiaty verš označuje rok 1989, ktorý je časom konca v reformnom hnutí sto štyridsaťštyri tisíc, no zároveň obsahuje aj kľúč, ktorý umožňuje rozpoznať rok 2014 ako medzník v dejinách zapečatovania.

Dňa 22. októbra 1844 náhle prišiel do chrámu, ktorý vybudoval, Posol zmluvy. Tento medzník je predobrazom 11. septembra 2001, keď tretí anjel opäť prišiel a siedma trúba znovu začala znieť. Potom sa mali zopakovať aj dejiny rokov 1840 až 1844, pretože anjel, ktorý zostúpil 11. augusta 1840, nebol nikto menší než Ježiš Kristus a Jeho dielom bolo osvietiť zem Jeho slávou.

Roky 1840 až 1844 takisto predstavujú obdobie od 11. septembra 2001 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, tak ako roky 1844 až 1863 predstavujú obdobie od 11. septembra 2001 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon. Sestra Whiteová uvádza dejiny roku 1844 do súladu s dejinami kríža a kríž predstavuje rozdelenie dvoch dejín po tri a pol roka, ktoré sa navzájom zhodujú. Kríž ustanovuje, že predchádzajúce dejiny začínajúce sa v roku 1840 a končiace sa v roku 1844, ako aj nasledujúce dejiny až do roku 1863, sú dvojce paralelné dejiny, ktoré obe predstavujú obdobie zapečatovania.

Prvá čiara od roku 1840 do roku 1844 predstavuje víťazstvo filadelfských adventistov; druhá čiara od roku 1844 do roku 1863 predstavuje zlyhanie laodicejských adventistov. Obe triedy sú predstavené v desiatej kapitole Daniela, lebo Daniel, predstavujúci víťazné múdre panny počas času zapečatovania sto štyridsaťštyri tisíc, videl videnie, ale tí, ktorí boli s ním, pred videním utiekli.

A dvadsiateho štvrtého dňa prvého mesiaca, keď som bol pri brehu veľkej rieky, ktorá sa volá Chiddekel, pozdvihol som svoje oči a hľadel som, a hľa, istý muž, oblečený do ľanového rúcha, ktorého bedrá boli opásané rýdzim zlatom z Úfazu. Jeho telo bolo ako chryzolit, jeho tvár mala vzhľad blesku, jeho oči boli ako ohnivé facke, jeho ramená a jeho nohy sa farbou podobali leštenému bronzu a hlas jeho slov bol ako hlas zástupu. A ja, Daniel, som jediný videl toto videnie, lebo muži, ktorí boli so mnou, to videnie nevideli; padla však na nich veľká triaška, takže utekali a skrývali sa. Daniel 10:4–7.

V siedmej kapitole knihy Daniel, po tom, čo Daniel uvidel videnie o dravých šelmách, prišiel Gabriel, aby mu toto videnie vysvetlil.

Ja, Daniel, som bol zarmútený vo svojom duchu uprostred svojho tela a videnia mojej hlavy ma trápili. Pristúpil som k jednému z tých, ktorí tam stáli, a pýtal som sa ho na pravdu o tom všetkom. A on mi povedal a oznámil mi výklad tých vecí. Daniel 7:15, 16.

V ôsmej kapitole knihy Daniel, potom čo Daniel uvidel videnie o šelmách svätyne, prišiel Gabriel, aby mu toto videnie vysvetlil.

A stalo sa, keď som ja, áno ja, Daniel, videl to videnie a hľadal jeho význam, hľa, stál predom mnou ktosi, kto vyzeral ako muž. A počul som hlas muža medzi brehmi Ulaja, ktorý zvolal a povedal: Gabriel, daj tomuto mužovi porozumieť videniu. Daniel 8:15, 16.

V deviatej kapitole Daniela, potom čo Daniel porozumel počtu rokov určených Jeremiášom a predstavených v Mojžišových spisoch ako kliatba i Božia prísaha, prišiel Gabriel, aby vysvetlil

videnie.

A kým som ešte hovoril a modlil sa a vyznával svoj hriech i hriech svojho ľudu Izraela a predkladal svoju prosbu pred Hospodina, svojho Boha, za svätý vrch svojho Boha, áno, kým som ešte hovoril v modlitbe, tu muž Gabriel, ktorého som videl vo videní na začiatku, priletel rýchlym letom a dotkol sa ma okolo času večernej obety. A poučil ma, hovoril so mnou a povedal: Daniel, teraz som vyšiel, aby som ti dal zručnosť a porozumenie. Daniel 9:20–22.

Preto na základe troch svedkov, všetkých z knihy Daniel, keď Gabriel hovorí Danielovi v desiatej kapitole, že prišiel, aby Danielovi dal porozumieť tomu, čo postihne Boží ľud v posledných dňoch, Gabriel vykladá ženské „marah“, kauzatívne videnie, ktoré Daniel videl a pred ktorým druhá skupina utiekla.

Teraz som prišiel, aby som ti dal porozumieť tomu, čo postihne tvoj ľud v posledných dňoch; lebo videnie sa ešte vzťahuje na mnohé dni. Daniel 10:14.

Videnie, ktoré Daniel videl a ktoré spôsobilo oddelenie veriacich, bolo videním Kristovho zjavenia, videním o dvetisícristo rokoch, no bolo ženským vyjadrením tohto videnia. Bolo to porozumenie videniu náhleho zjavenia Krista ako Posla zmluvy, ktoré premenilo Daniela (a tých, ktorých Daniel predstavuje) na obraz Krista. To, čo „postihne Boží ľud v posledných dňoch“, je znázornené dejinami milleritov od roku 1840 do roku 1844, a tiež milleritmi od roku 1844 do roku 1863. Jedna skupina uteká pred videním vo vzbure a druhá skupina nasleduje Krista vierou do Najsvätejšieho miesta, aby s Ním bola posadená v nebeských oblastiach.

Avšak keď Gabriel vykladá videnie, v ktorom je Boží ľud posledných dní premenený na obraz Krista, predkladá vonkajšie dejiny sveta. Danielovo videnie Krista vyložil Gabriel ako vonkajšie dejiny času zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc. Keď sa v Gabrielovom výklade dospeje k dejinám 11. septembra 2001, dejiny, ktoré sú zdôraznené ako predchádzajúce nedeľnému zákonu vo verši šesťnásť, možno rozpoznať iba pomocou kľúča porozumenia, znázorneného ako „pevnosť“ vo verši desať. Dňa 11. septembra 2001 sa účinok každého videnia začal odvíjať ako kolesá v kolesách.

A slovo Hospodinovo prišlo ku mne a rieklo: Syn človeka, čo je to za príslovie, ktoré máte v krajine Izrael a hovoríte: Dni sa vlečú a každé videnie vychádza navnivoč? Preto im povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: Urobím koniec tomuto prísloviu a už ho nebudú viac používať ako príslovie v Izraeli; ale povedz im: Dni sú blízko i splnenie každého videnia. Lebo v dome Izraelovom už nebude nijaké márne videnie ani pochlebnícke veštenie. Lebo ja som Hospodin: budem hovoriť, a slovo, ktoré vyslovím, sa stane; už sa nebude odkladať, lebo za vašich dní, ó, odbojný dom, vyslovím slovo a vykonám ho, hovorí Pán Hospodin. A slovo Hospodinovo prišlo ku mne opäť a rieklo: Syn človeka, hľa, dom Izraelov hovorí: Videnie, ktoré vidí, je na mnohé dni dopredu, a prorokuje o časoch, ktoré sú ďaleko. Preto im povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: Nijaké z mojich slov sa už viac nebude odkladať, ale slovo, ktoré som hovoril, sa vykoná, hovorí Pán Hospodin. Ezechiel 12:21–28.

Zo všetkých prorockých kolies, ktoré sa v tých dejinách otáčajú vnútri iných prorockých kolies, je jedno koleso, o ktorom inšpirácia oznámila študentom prorockta posledných dní, že je to koleso,

podľa ktorého bude rozhodnutý ich večný osud. Riadok za riadkom musí byť toto koleso aj videním, ktoré videl Daniel a ktoré ho premenilo na obraz Krista, lebo je to videnie, ktoré označuje, čo postihne Boží ľud v posledných dňoch.

„Pán mi jasne ukázal, že obraz šelmy bude vytvorený pred ukončením času milosti; lebo má byť veľkou skúškou pre Boží ľud, podľa ktorej bude rozhodnuté o ich večnom údele. Vaše stanovisko je takou spleťou rozporov, že oklamáných bude len málo.“

„V Zjavení 13 je táto téma jasne predstavená; [Zjavenie 13,11–17, citované].“

„Toto je skúška, ktorou musí prejsť Boží ľud predtým, než bude spečatený. Všetci, ktorí preukázali svoju vernosť Bohu zachovávaním Jeho zákona a odmietnutím prijať falošnú sobotu, sa zaradia pod zástavu Pána Boha Jehovu a prijmú pečat' živého Boha. Tí, ktorí sa vzdajú pravdy nebeského pôvodu a prijmú nedeľnú sobotu, prijmú znamenie šelmy.“
Manuscript Releases, zväzok 15, 15.

Skúška, ktorá sa označuje ako skúška obrazu šelmy, je dvojaká. Je to skúška, ktorá vyžaduje, aby študent proroctva rozpoznal vývoj obrazu šelmy, ktorým je spojenie cirkvi a štátu v Spojených štátoch pred prijatím nedeľného zákona. Je to tiež skúška, ktorá v tých, ktorých predstavuje Daniel alebo tí, čo utiekli, vytvára buď obraz šelmy, alebo obraz Krista. Oddelenie závisí od toho, či tie panny „vidia toto veľké videnie“, ako ho videl Daniel, alebo či pred videním utekajú. Kľúč k videniu veľkého videnia je predstavený slovom „pevnosť“.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Mocný anjel, ktorý poučoval Jána, nebol nikto menší než Ježiš Kristus. To, že položil svoju pravú nohu na more a ľavú na súš, ukazuje úlohu, ktorú vykonáva v záverečných výjavoch veľkého sporu so satanom. Toto postavenie označuje Jeho najvyššiu moc a autoritu nad celou zemou. Spor sa z veku na vek stával silnejším a rozhodnejším a bude v tom pokračovať až po záverečné výjavy, keď majstrovské pôsobenie mocností temnosti dosiahne svoj vrchol. Satan, zjednotený so zlými ľuďmi, oklame celý svet i cirkvi, ktoré neprijímajú lásku k pravde. No mocný anjel si žiada pozornosť. Volá mocným hlasom. Má tým, ktorí sa spojili so satanom, aby odporovali pravde, ukázať moc a autoritu svojho hlasu.“

„Keď týchto sedem hromov vydalo svoje hlasy, prichádza k Jánovi príkaz, podobne ako k Danielovi, ohľadom malej knižky: ‚Zapečat' to, čo hovorilo sedem hromov.‘ To sa vzťahuje na budúce udalosti, ktoré budú zjavené vo svojom poriadku. Daniel povstane vo svojom údele na konci dní. Ján vidí malú knižku odpečatenú. Vtedy Danielove proroctvá zaujímajú svoje náležité miesto v posolstvách prvého, druhého a tretieho anjela, ktoré majú byť dané svetu. Odpečatenie malej knižky bolo posolstvom vo vzťahu k času.“

„Knihy Daniel a Zjavenie sú jedno. Jedna je proroctvom, druhá zjavením; jedna je zapečatenou knihou, druhá je otvorenou knihou. Ján počul tajomstvá, ktoré vyriekli hromy, ale bolo mu prikázané, aby ich nezapísal.“

„Osobitné svetlo dané Jánovi, ktoré bolo vyjadrené v siedmich hromoch, bolo načrtnutím udalostí, ktoré sa mali odohrať pod posolstvami prvého a druhého anjela.“ The Seventh-day

Adventist Bible Commentary, zvázok 7, 971.